

[Kjelgaard]

forholdsvist normale forhold til Sydafrika. Jeg kunne have forstået det, hvis fremskridtspartiet i bemærkningerne havde udnyttet pladsen til at anføre noget om det, man ønskede normaliseret yderligere. Det har man ikke gjort. I stedet har man anført det, som jeg tillod mig at kalde for noget vâs, men som hr. Dohrmann betragter som yderst sagligt.

For at ingen skal misforstå noget, vil jeg gerne gentage, hvad jeg har sagt ved mange andre lejligheder under debatter om Sydafrika, nemlig at vi i det konservative folkeparti er modstandere af apartheid og ikke har skiftet standpunkt, at vi er tilhængere af frihed og ikke har skiftet standpunkt, at vi er tilhængere af fri handel, også over landegrænser, og ikke har skiftet standpunkt, og at vi er tilhængere af normale forbindelser med andre lande og ikke har skiftet standpunkt. At hr. Arne Melchior udlægger teksten i forslaget på sin måde – ambassadører, konsulter osv. – er hans sag, det har han lov til, men det har udenrigsministeren redegjort for.

Vi har her alligevel nu haft en debat om mange politiske ting: valgret, historie, apartheid og alt muligt andet, men debatten har egentlig ikke afklaret ret meget, hvad det er, der egentlig skal normaliseres yderligere. Jo, for resten, hr. Jørgen Junior udlægger teksten på sin måde: vi skal have en dialog i gang. Ja men så kunne man jo have skrevet det.

Derfor mener jeg faktisk stadig væk det om forslaget, som jeg gav udtryk for i første omgang.

Arentoft (FP):

Hr. Bolvig tillod sig den lapsus at sige, at man i demokratiets navn i Danmark har råd til et kuriosum som fremskridtspartiet. Jeg tror nok, de fleste af os overværede præsident Reagans indsættelse i går i den direkte transmission via satellit og bemærkede, at vi fik hele hans tale og fik at vide, at den ikke var teksten, men at vi ville få den på dansk bagefter. Men da vi fik den på dansk bagefter, var hele indledningen sprunget over, og hele indledningen var nemlig ren fremskridtstale. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Bolvig, om han vil tillade sig at fordømme den amerikanske præsident og den amerikanske politik på samme måde ved at sige, at den amerikanske præsident er et kuriosum.

Så har både hr. Erhard Jakobsen og hr. Jørgen Junior talt om dialog, og så påstår hr. Kelm-Hansen, at det er Sydafrika ikke interesseret i. Nu kan jeg ikke huske, om hr. Kelm-Hansen var med, men sidste år var her besøg af fire sydafrikanske parlamentarikere i Danmark. De bad om en samtale med repræsentanter for politiske partier her i folketinget. Det prøvede folketingets formand at forhindre i første omgang, men langt om længe blev mødet arrangeret; folketingets formand var oven i købet mødeleder og brød efter min mening alle gæstevenskabets love. Da fik vi mange interessante ting at vide. Vi fik lejlighed til at stille spørgsmål bl. a. om klassekvotienter, og der blev sagt: ja men ting tager tid. Vi har i øjeblikket 3.000 sorte lærere under uddannelse, og vi regner med i løbet af et år eller to at kunne få klassekvotienten i de sorte klasser ned på det samme som i de hvide klasser, og sådan er der mange ting, som man må tage hensyn til. Men det interessante var, at stemningen ikke var særlig god, så da vi sluttede mødet, sagde venstres, de konservatives og fremskridtspartiets repræsentant – det var mig selv – til disse sydafrikanske parlamentarikere: nu skal I altså ikke tage hjem og tro, at alle danskere er lige tossede.

Hr. Kjelgaard sagde om det sidste afsnit i bemærkningerne, at det var højst ejendommeligt. Kender hr. Kjelgaard ikke udtrykket at føre krigen over i fjendens lejr? Det er simpelt hen en afledningsmanøvre, og det er det, der ligger i det.

Så må jeg sige til udenrigsministeren, at han faktisk har fanget os ved at hænge sig i udtrykket »normale forbindelser«. Hvis det inden for udenrigstjenesten er et teknisk udtryk, der betyder ambassader, vil jeg sige, at vi har ambassader rundt om i verden og har ambassadører, der er akkrediteret flere lande, og har vi en ambassadør dernede i nærheden, der også kan blive akkrediteret Sydafrika, eller skulle vi gå så langt for at få det, vi forstår ved normale tilstande – og udenrigsministeren ved jo også udmærket, hvad vi forstår ved normale tilstande – så er jeg lige ved at tro, at vi godt kunne gå med til en ambassadørpost i Sydafrika. Derfor vil jeg gerne stille det spørgsmål: hvis vi går med til en Sydafrikaambassadør, vil udenrigsministeren så gå med til at normalisere tilstandene?